

изправя се до прозореца и дълго слуша плача на кукумявката
и дълго се упира отъ аромата на есенните рози.

XXII

Явява се Дрина. Тя е бѣловласа баба съ запазена външностъ.

Дрина Мойте дѣте ! Какво правишъ по това време тукъ?

Мара Тукъ се сръднахъ съ Драгомира и....

Дрина Поприказвахте ли си, дѣцата ми.

Мара Тъй, добра стара майко.

Дрина Какъ ми се зарадва дуната! — хайде тогазъ да си ходимъ.

Мара Нека постоимъ още малко.... Ела да мене.

Дрина / Отива до прозореца/

Мара Усѣдахъ ли какъ нѣжко благоухаятъ розитъ, майко!

Дрина Тъй, дѣте мое.

Чува се три пхти звънъ на клепало отъ жолѣзо.

Дрина Трето страха звъни !

Мара Какъ тъжно и какъ страшно звъни клепалото! Сканъ човѣшки
плачъ !

Дрина Война е: може ли да бѣде радостно, когато тамъ хора падатъ!
когато кърви се лѣятъ!

Мара Колко сѣ жестоки хора, че докарватъ войнитъ!

Дрина До кате не настане една зѣра, че до, войнитъ нѣма да се свър-
натъ.

Мѣлчаніе.

Мара / Сѣпнато / Една звѣзда ! цомъ свѣтна — и падна !

е — хе — е ! Какъ се проточи, проточи — и изчезна !

Дрина / се кръсти/прѣкръсти се, че до. Звѣзда падне ли — човѣшка душа
се е простила съ земята !.

Мара / Съ болка / Господи ! Колко души сѣ се простили онака нещъ
съ земята.... То бѣше звѣздепадъ".... Петръпвамъ ! Гледахъ, гле-
дахъ тая дхидъ отъ звѣзди и незнамъ заче ми домъчлѣ, домъчлѣ, ч
че заплакахъ.... Цѣлъ денъ ми бѣше тъжно !.

Дрина Не бива, че до да тхгуванъ толкозъ ! Ти си тѣй млада и хубава !
Прѣдъ тебе има толкова радости въ живота ! Какво се трѣвожишъ
Хемъ знаешъ, че ти вѣди. Въ Недѣля се разтревожи за нице и ни-
какво, че не ти се обади въ Драгомиръ — и безмалко да ти приле-
пей. Хемъ знаешъ, че той е билъ нѣко кой знай колко записанъ.
Не, не ! Ти трѣба да се радвашъ, само да се радвашъ. Колко цари-